

100328 Palmsöndagen Lars B Stenström

Hur mår vi egentligen?

När människor gemensamt
gör och vill detsamma
påverkas och förvandlas de
Alla som arbetade med den
stora loppmarknaden igår
i församlingshemmet vet
Ni som sjunger i eller lyssnar till
Johannespassionen i Olaus Petri
på Långfredag förstår

Vi är synbart och återhållsamt försiktiga
när vi sakta vandrar runt kyrkan i procession
och ibland viftar till med palmbladet
Vi är smått generade inför varandra
och behärskas av försiktighet och blyghet
Men vi blir berörda även av det
stillsamt högtidliga, av allvar i gemenskapen

Om detta hade varit en rockfestival
hade alla decibel fått oss att mera
ohämmat släppa loss
några för att olyckliga fly undan oväsendet
andra för saligt studsas upp och ner
för att jubla och sjunga med

Intåget i Jerusalem liknade nog mer
en rockfestival än en spatsertur
mer en rödskjortornas demonstration
(våldet förutan) än en kurortens grötlunk.
Bara detta att göra något tillsammans
hur försiktigt det än kan vara
hjälp oss bli ett hjärta och en själ
I församlingens regelbundna gudstjänst
är vi ett Guds folk på vandring
I den återkommande och
gemensamma vandringen fram
till nattvardens måltid
den som vi delar med varandra
rör vi oss gemensamt på väg

mot himmel och paradiset
en folkrörelse i tid och rum
Vi får redan nu smaka det som erbjuds
oss i det himmelska gästbudet
Dropparna av vin, den lilla skivan bröd
försiktigt och begränsat
vitnar om Guds överflöd

Gemenskapen med varandra stärker oss
Att höra samman i vandringen ger kraft
Det finns lycka i sådana ögonblick
även för den som bär bördor, är drabbad

Kirurgen Nisse Simonsson har skrivit en bok
Varför mår vi så dåligt när vi har det så bra
utifrån alla undersökningars samfälliga
resultat att vi är sjuka och mår dåligt
Simonsson konstaterar att vi har världens bästa fysiska
arbetsmiljö, sociala skyddsnät, vi motionerar
mest, äter bäst och lever längst. Enligt statistik
är Sverige ett av världens fem lyckligaste länder.
Så hur kommer det sig då att vi är världens
i särklass sjukaste folk? Ja, här överdriver
Simonsson en smula, men det ligger
i alla fall något i det.
Se er omkring, läs tidningar
och upptäck att allt inte är bra
Vår mentala beredskap och hälsa är inte
vad den borde vara...

Svenska kyrkan och de kristna trossamfundet
kan peka på att det som håller oss samman
i samhälle och värld bryts ner och förstörs
Vi blir kortsiktiga, inomvärldsliga
och saknar alltmer meningsfyllda sammanhang
När tron arkiveras som föråldrad
när dörrarna till det himmelska klappas igen
skulle man kunna tänka att
människans betydelse skulle öka -
men istället förminskas människan!

Vi är inte nöjda med vår roll

Texten svarar: Jesus ger lärjungarna en uppgift

Lärjungarna fick ett tydligt uppdrag.

Gå till byn, ta åsnan...

Det finns uppgifter för oss som är lärjungar idag

*I dag saknar många människor
förtroende för och från andra*

Texten svarar: Jesus visade dem förtroende

De gick in i uppgiften och växte med den
Jesus har med samma förtroende
lagt kyrkan och dess uppdrag i våra händer

*Idag vill många människor behålla
sitt eget för sig själva*

Texten svarar: Ställ det du har

till Jesu förfogande

Åsnans ägare lät lärjungarna ta den
Allt mitt är ditt, allt vi har är
ett lån från Skaparen själv
Vi behöver inte behålla det för oss själva
Fastetiden påminner oss om medmänsklighet
och solidaritet, det är meningsfullt att dela med sig

*Idag tappar många människor tron
på Gud, på auktoriteter, på framtiden*

Texten svarar: Hylla och ära Jesus

Lärjungarna och folket lovsjöng Jesus
de hoppades på framtiden –
allt skulle bli annorlunda och det blev det men inte
riktigt på det sätt de trodde

Idag står många människor inte ut med kritik

Texten svarar: Jesus avvisar omvärldens orättvisa kritik

Lärjungarnas lovsång fick fortsätta

*Idag sviktar många människor därför
att allt tycks hänga på dem*

Texten svarar: Att om lärjungarna tystnar

ropar stenarna Guds lov

Det hela är större än vad vi är.
Tystnar vi sjunger skapelsen
Guds rike vilar inte enbart på våra axlar

Att finnas i detta är att
tacka ja till sammanhang och mening
att tacka nej till det
är att stänga dörrar

Jesus vandrar in i Jerusalem en lycklig dag
snart vänds medgången i motgång
lidandet och plågan tar över
Genom det svåra för han oss
och det var inte Roms ockupation
Jesus gjorde om intet
Guds Messias befriar sitt folk
på ett ännu mer genomgripande sätt
från något mycket mera
beständigt och hotfullt:
från meningslöshet och relationsbrist
från synd och död!